

bestemt for, nemlig drift og vedligeholdelse m.v. af ejendommen. I modsat fald vil der ske en sammenblanding af institutionens indtægter og udgifter vedrørende lejeforholdet og plejen/omsorgen.

En lempelse af sideaktivitetsreglerne alene for de selvejende institutioner vil favorisere disse i forhold til de almene selvejende institutioner og boligorganisationer, ligesom de selvejende institutioner vil opnå en konkurrencefordel i forhold til ustøttede private firmaer, der udbyder pleje og omsorg til ældre.

Jeg har endvidere ved udformningen af ændringsforslaget lagt til grund, at de gældende regler om kommunalt tilsyn med driften også skal omfatte de her omhandlede selvejende institutioner.

Endelig forudsætter jeg i ændringsforslaget, at de gældende regler om beboerdemokrati også skal omfatte de her omhandlede selvejende institutioner.

Generelt om anvisningsretten:

Efter de gældende regler har kommunen anvisningsretten. Kommunen kan dog overlade anvisningsretten til bygningssejeren, her den selvejende institution. Bygningssejeren er forpligtet til at anvise efter samme retningslinjer (behovsbedømmelse) som kommunen. Kommunen fører tilsyn med, at dette sker. Det er yderst sjældent, at kommunen overlader anvisningsretten til bygningssejeren.

Baggrunden for, at kommunen har anvisningsretten, er, at kommunen ud fra en behovsbedømmelse kan sikre, at de personer, der samlet set har størst behov, får boligerne anvist.

Efter beslutningsforslagets model B har den selvejende institution anvisningsretten til boligerne.

Det vil ikke være muligt at sikre en lige behandling af kommunens borgere, med mindre kommunen som efter de gældende regler får adgang til at påse den anvisning, den selvejende institution udøver. Det skal ske efter en behovsbedømmelse, der sikrer, at den person, der samlet set har størst behov, får anvist boligen.

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at det vil være en særpræget situation, hvis kommunen indgår driftsoverenskomst med den selvejende institution uden at sikre sig mulighed for anvis-

ningsret. Jeg har derfor forudsat, at baggrunden for ændringsforslaget er et ønske om, at de gældende anvisningsregler også skal omfatte de i beslutningsforslaget omhandlede boliger.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes redegøre for, hvilken forskel der vil være på modellerne under henholdsvis litra A og litra B, hvis det ændringsforslag, der er bedt om teknisk bistand til udformningen af, jf. spørgsmålet på B 76 – bilag 6, vedtages.

Svar:

Under henvisning til min besvarelse af spørgsmål 1 af 16. maj 2001 (B 76 – bilag 6) har jeg ved udarbejdelsen af det tekniske ændringsforslag forudsat følgende:

1. At der hverken for model A eller B skal etableres et helt nyt støttesystem uden for almenboligloven, som skal give mulighed for støtte til selvejende institutioner. Det forudsættes således, at de her omhandlede institutioner følger de eksisterende regler for selvejende almene institutioner, herunder den decentrale model med kommunernes støttetilsagn.
2. At de gældende regler om kommunalt tilsyn med driften både skal gælde for A- og B-modellen.
3. At kommunen skal have anvisningsretten til boligerne.
4. At kommunen og den selvejende institution, der er bygningssejer, ikke skal kunne indgå driftsoverenskomst om pleje og omsorg.
5. At de gældende regler om beboerdemokrati i selvejende almene institutioner både skal gælde for A- og B-modellen.

Under disse forudsætninger er forskellen på model A og B ved en vedtagelse af ændringsforslaget:

Finansiering af grundkapitalen

Model A:

Ombygning: Den selvejende institution alene eller sammen med kommunen finansierer 7 pct. af anskaffelsessummen, mens staten finansierer 7 pct.

Nybyggeri: Kommunen og den selvejende institution finansierer hver 3,5 pct. af anskaffelsessummen, mens staten finansierer 7 pct.